

Ó, értem vért ontott, szerelmes Jézusom

Halottas ének

Ó, ér - tem vért on - tott, sze - rel - mes Jé - zu - som,
már bú - nös é - le - tem hi - deg könnyel mo - som.

El - ha - gy - tak min - de - nek, légy te most or - vo - som!

2. Elmaradt már tőlem a világi hívság,
befogadott a nagy örökkévalóság.
Nincs többé változás, minden állandóság.
3. Éva ősbűnének díját lefizettem,
küszködő életem halállal végeztem,
meghalok Ádámmal, mert vele vétkeztem.
4. Visszatérek hozzád, ki ellen vétkeztem,
Teremtőm, Megváltóm, tehozzád kérek,
irgalmadat mindenkor csak nálad kerestem.
5. Jöjj hát, édes Jézus, töltsd be reménységem,
mert most van tereád legnagyobb szükségem!
Ne nézd bűneimet, add meg üdvösségem!
6. Nézz kegyes szemekkel halott tetememre,
halál kifacsarta nehéz könnyeimre,
véredet add írul lelki sebeimre!
7. Bár nagyok bűneim, tekints érdemedre,
érettem kiontott, rózsaszín véredre,
véreddel megfestett, piros keresztedre!
8. Ezekért légy, Uram, lelkemhez irgalmas,
szabadíts meg engem, mert kezed hatalmas,
hogy majd ítéletem ne legyen fájdalmas!